

DECIZIA nr.140

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata asupra contestatiei formulata impotriva deciziilor de impunere prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii aferente *contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator*.

Petenta considera ca ambele decizii sunt nule de fapt si de drept deoarece calculele sunt facute pentru o perioada de inca 16 zile dupa data inregistrarii deciziilor de impunere. Mentioneaza ca deciziile atacate sunt primite de petent dupa 45 de zile de la inregistrare.

In contestatia formulata petenta arata ca bunurile sechestrate de catre organul fiscal nu au fost valorificate, dar nu mentioneaza nici o modalitate de stingere a obligatiei bugetare principale, deci recunoste ca nu a achitat baza de impunere care a generat dobanzile si penalitatile de intarziere contestate.

Pentru *contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator* individualizata prin declaratia din data de 25.05.2004, organul de colectare a stabilit dobanzi si penalitati de intarziere pentru perioada 25.05.2004 - 29.03.2005, invocand prevederile art.85 lit.c) si art.114 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Cauza supusa solutionarii a fost daca pentru o obligatie fiscala neachitata la scadenta se pot calcula accesorii si dupa data emiterii deciziei de impunere dar anterior comunicarii acesteia petentei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.42 alin.(2) lit.b) si art.44 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care stipuleaza:

Art. 42:

“(2) Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele [...]”

Art. 44:

“Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii”.

Calculul dobanzilor si a penalitatilor de intarziere pentru perioada 25.05.2004 - 29.03.2005 a fost efectuat in conformitate cu prevederile art. 114(1), art.115(1) si 120(1) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza:

Art.114:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

Art.115:

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Art.120:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Se apreciaza ca este inadmisibila sustinerea petentei ca actele administrative fiscale atacate sunt nule de fapt si de drept, intrucat dispozitiile legale in vigoare nu prevad ca motiv de nulitate calculul dobanzilor pana la o data ulterioara emiterii deciziilor de impunere.

Art.45 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, enumera limitativ motivele care atrag nulitatea actelor administrative fiscale astfel:

“Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art.42 alin.(3), atrage nulitatea acestuia [...]”.

In consecinta contestatia a fost respinsa ca neintemeiata intrucat accesoriile inscise in deciziile de impunere atacate sunt calculate corect si motivele invocate de petenta pentru nulitatea actelor administrative fiscale nu sunt prevazute in legislatia in vigoare.